

DECIZIA NR. 525

Directia generala a finantelor publice, Biroul de solutionare a contestatiilor a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii, prin adresa, cu privire la contestatia formulata de SC X.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor stabilite de organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii in Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-a stabilit de plata catre bugetul statului accesorii aferente impozitului pe profit si TVA.

Contestatia a fost depusa in termenul legal prevazut de art. 207 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in raport de comunicarea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, conform confirmarii de primire existenta in copie la dosarul contestatiei si de data inregistrarii contestatiei la D.G.F.P. , conform stampilei acestei institutii.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205, 207 si 209 din O.G. nr.92/2003 republicata, privind Codul de procedura fiscala, D.G.R.F.P. -Serviciul Solutionare Contestatii, este investita sa solutioneze contestatia formulata de SCX.

I. Prin contestatia depusa, SC X solicita anularea Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii prin care s-au stabilit dobanzi aferente impozitului pe profit de plata si dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata de plata, din urmatoarele motive:

-debitele asupra carora s-au stabilit accesoriile contestate au fost generate eronat ca urmare a inregistrarii in fisa sintetica a Deciziei de impunere;

-la data operarii Deciziei societatea figura cu suprasolviri pe ambele contributii pentru care s-au calculat accesorii si anume: impozit pe profit si dobanzi si penalitati aferente TVA;

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit in sarcina SC X, dobanzi aferente debitelor de plata reprezentand impozitului pe profit si TVA, in conformitate cu prevederile art.119, art.120 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Din anexa la decizie rezulta ca dobanzile au fost stabilite astfel:

-pe perioada 26.07.2010-01.10.2010 s-au calculat dobanzi cu cota de 0,05% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

-pe perioada 01.10.2010-28.01.2013 s-au calculat dobanzi lei cu cota de 0,04% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

-pe perioada 01.10.2010-28.01.2013 s-au calculat dobanzi lei cu cota de 0,04% asupra debitului reprezentand TVA individualizat de plata prin Decizia de impunere;

III. Luand in considerare constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatoare, documentele aflate la dosarul cauzei precum si prevederile actelor normative in vigoare in perioada supusa verificarii, se retin urmatoarele:

1.Referitor la dobanzile aferente impozitului pe profit, **cauza supusa solutionarii D.G.R.F.P. prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este de a stabili daca societatea contestatoarea datoreaza bugetului de stat dobanzile stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, in conditiile in care din documentele existente la dosarul contestatiei rezulta ca societatea inregistra suprasolvire pentru impozitul pe profit.**

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii si anexa la decizie, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit in sarcina SC X, dobanzi aferente debitului de plata reprezentand impozitului pe profit.

Din anexa la decizie rezulta ca dobanzile au fost stabilite astfel:

-pe perioada 26.07.2010-01.10.2010 s-au calculat dobanzi cu cota de 0,05% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

-pe perioada 01.10.2010-28.01.2013 s-au calculat dobanzi lei cu cota de 0,04% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

Organul fiscal a stabilit dobanzile aferente impozitului pe profit in conformitate cu prevederile art.119, art.120 din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, potrivit carora:

-art.119

“(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.”

-art.120

“(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Din prevederile legale enuntate se retine ca dobanzile se calculeaza ca urmare a neachitarii de catre debitor, la termenul de scadenta a obligatiilor de plata.

In contestatia formulata, societatea contestatoare sustine ca , data operarii Deciziei, figureaza cu suprasolvire pentru impozitul pe profit .

Analizand documentele existente la dosarul contestatiei se retin urmatoarele:

Dobanzile au fost stabilite asupra impozitului pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

Prin Decizia de impunere, organele de inspectie fiscala din cadrul D.G.F.P. , au stabilit in sarcina SC X, pe perioada 01.01.2007-31.12.2011, impozit pe profit suplimentar.

Totodata, organele de inspectie fiscala au stabilit, pe perioada 25.01.2008-26.07.2010, majorari de intarziere/dobanzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plata.

In Decizia de impunere si Raportul de inspectie fiscala, organele de inspectie fiscala au calculat dobanzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plata

pana la data de 26.07.2010 pe motiv ca la aceasta data operatorul economic inregistreaza pentru impozitul pe profit suprasolvire.

Din anexa la Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii rezulta ca dobanzile au fost calculate astfel:

-pe perioada 26.07.2010-01.10.2010 s-au calculat dobanzi in cota de 0,05% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

-pe perioada 01.10.2010-28.01.2013 s-au calculat dobanzi in cota de 0,04% asupra debitului reprezentand impozit pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere;

Din fisa sintetica prezentata de organul fiscal la dosarul contestatiei rezulta ca societatea contestatoare inregistreaza suprasolvire la impozitul pe profit.

In referatul cu propuneri de solutionare organul fiscal din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii nu prezinta modul de stingere a obligatiilor fiscale si nu precizeaza daca SC X inregistreaza suprasolvire la impozitul pe profit si daca datoreaza bugetului de stat dobanzile aferente impozitului pe profit.

In conditiile in care organele de inspectie fiscala prin Decizia de impunere au calculat dobanzi aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plata pana la data de 26.07.2010 pe motiv ca de la aceasta data SC X inregistreaza suprasolvire, dobanzile au fost calculate asupra impozitului pe profit stabilit de plata prin Decizia de impunere, pe perioada 26.07.2010-28.01.2013, respectiv de la data de 26.07.2010 cand organul de inspectie fiscala a constatat ca societatea a inregistrat suprasolvire iar din documentele existente la dosarul contestatiei nu rezulta daca SC X, dupa data de 26.07.2010, a achitat obligatiile fiscale datorate bugetului de stat la termenul de scadenta, organul de solutionare a contestatiei nu se poate pronunta asupra dobanzilor, calculate pe perioada 26.07.2010-28.01.2013, asupra impozitului pe profit individualizat de plata prin Decizia de impunere.

In conformitate cu prevederile art.6, art.7 si art.94 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, organul fiscal din cadrul Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii este in masura sa corecteze evidenta fiscala a contribuabilului in conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei si finantelor nr.2144/2008 pentru modificarea si completarea Ordinului ministrului economiei si finantelor nr.1722/2004 pentru aprobarea Instructiunilor privind organizarea sistemului de administrare a creantelor fiscale si prevederile art.24, art.114, art.115 si art.116 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul fiscal, in raport de documentele existente la dosarul fiscal al contribuabilului si precizarile organelor de inspectie fiscala din Decizia de impunere, inregistrata in evidenta fiscala.

De asemenea organul fiscal, la stabilirea accesoriilor aferente impozitului pe profit, va avea in vedere si prevederile Deciziei nr.3 a Comisiei de proceduri fiscale, data in aplicarea art. 12, art. 111, art. 114, art. 119 si art. 120 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, publicata prin OMF nr.1801/2008 in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care precizeaza:

"În situația în care contribuabilul, cu bună-credință, efectuează o plată mai mare decât cuantumul creanței fiscale înscrise eronat într-o declarație fiscală care a fost corectată ulterior de către contribuabil sau au fost stabilite de către organul fiscal diferențe datorate în plus față de creanța fiscală inițială, în condițiile legii,

data stingerii, în limita sumei plătite suplimentar, este data plății astfel cum aceasta este definită de lege, dacă suma plătită suplimentar nu a fost stinsă până la data corectării de către contribuabil sau până la data stabilirii de către organul fiscal a diferenței datorate în plus."

În consecință, se va desființa parțial Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii prin care s-a stabilit de plată cu titlu de dobânzi aferente impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală potrivit căruia:

"(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare. "

La pct.11.6 și 11.7 din Ordinul 450 /2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se prevede:

"11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Organele fiscale din cadrul Administrației Financelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii vor emite, după caz, o nouă Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii în conformitate cu prevederile legale aplicabile în speță și precizările din prezenta decizie .

2.Referitor la dobânzile aferente TVA , cauza supusa solutionarii D.G.R.F.P. prin Serviciul de Solutionare a Contestatiilor este daca SC X , datoreaza bugetului de stat dobanzile calculate asupra TVA individualizat de plata prin Decizia de impunere.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr și anexa la decizie, organele fiscale din cadrul Administrației Financelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii au stabilit în sarcina SC X, dobânzi aferente TVA de plată.

Din anexa la decizie rezultă că dobânzile au fost stabilite, pe perioada 15.04.2013-25.04.2013, asupra debitului reprezentând TVA individualizat de plată prin Decizia de impunere înregistrată în evidențele fiscale;

În contestația formulată, societatea contestatoare susține că, în evidențele fiscale, figurează cu suprasolvire la dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA .

În speță sunt aplicabile prevederile art.119 și 120 din O.G. Nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală cu modificările și completările ulterioare, care prevăd:

-art.119

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6)."

-art.120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale."

Potrivit prevederilor legale enunțate, se retine ca dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale si pana la data stingerii sumei datorate. Dobanzile si penalitatile de intarziere se fac venit la bugetul caruia îi apartine creanta principala.

Dobanzile si penalitatile de intarziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Deciziile referitoare la obligatii accesorii se emit in temeiul Ordinul nr.1850/2009 privind modificarea si completarea Ordinului presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 1.438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectarii creantelor fiscale.

In cauza in speta Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii a fost emisa pentru neplata la termenul de scadenta a taxei pe valoarea adaugata stabilita de plata prin Decizia de impunere, inregistrata in evidentele fiscale.

Prin Decizia de impunere, organele fiscale din cadrul D.G.F.P.-Activitatea de Inspectie fiscala au stabilit de plata in sarcina SC X, TVA, majorari de intarziere/dobanzi si penalitati de intarziere;majorarile de intarziere/dobanzile si penalitatile de intarziere au fost calculate , in conformitate cu prevederile art.119, art.120 si 120¹ din O.G. Nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala,.

Urmare a inregistrarii in evidentele fiscale a Decizia de impunere, respectiv a TVA de plata, organele fiscale din cadrul Administratiei Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii au calculat dobanzi, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Potrivit legii, dobanzile sunt datorate bugetului de stat pentru neachitarea la termenul de scadenta a obligatiilor fiscale de plata.

Argumentul societatii ca in evidentele fiscale figureaza cu "suprasolvire la dobanzi si penalitati de intarzierte aferente TVA", nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a contestatiei in conditiile in care dobanzile se stabilesc pentru neachitarea la scadenta a debitelor de plata prin Decizie referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Din documentele existente la dosarul contestatiei rezulta ca SC X nu a achitat TVA astfel ca, in mod legal organele fiscale au stabilit, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, dobanzi asupra TVA individualizat de plata prin Decizia de impunere.

Prin urmare, argumentele prezentate de societatea contestatoare nu sunt de natura sa modifice constatările organelor de inspectie fiscala, astfel ca in temeiul prevederilor art.216 alin.1 din O.G. Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul 450 /2013 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscala, potrivit caruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

se va respinge contestatia ca neintemeiata cu privire la dobanzile aferente TVA de plata , stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 216 din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala se,

DECIDE

1.Desfiintarea partiala a Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii, contestata de SC X, inregistrata la D.G.F.P., cu privire la suma reprezentand dobanzi aferente impozitului pe profit.

Organele fiscale, din cadrul Administratia Finantelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii vor intocmi, dupa caz, o noua Decizie referitoare la obligatiile de plata accesorii, in conformitate cu prevederile legale aplicabile in speta si cele precizate in prezenta decizie.

2.Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X, inregistrata la D.G.F.P., pentru suma reprezentand dobanzi aferente TVA stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunal in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.